

PROP DE VOSALTRES

Els cristians recordem els difunts

Quan arriben aquestes dates, moltes persones dediquen un temps a visitar els seus difunts als cementiris. Fins i tot, molts es desplacen fins als pobles on van néixer o on viuen les seves famílies per complir amb aquest gest ple d'afecte, record i gratitud.

Els cristians fem el mateix. En aquestes visites ens confonem amb altra gent de sensibilitat, cultura o religió diferent. La nostra aportació específica se centra en l'oració. Demanem al Senyor per tots els nostres familiars i amics ja difunts, perquè la seva misericòrdia els hagi conduït a la glòria eterna. És aquesta una oració de petició, però recordem que hi ha altres modalitats que acompanyen la nostra existència. Tots nosaltres sabem que la pregària és un element indispensable de la vida cristiana. Als deixebles, davant la seva insistència en aprendre a pregar, Jesús els ensenya el Parnostre, que nosaltres rebem i repetim des dels primers anys de la nostra vida amb esforç, que es tradueix en consol, i que és utilitzat en moments diversos, tant favorables com adversos, al llarg del nostre caminar vital.

Insisteixo en la pregària, que és un do de la gràcia i una resposta decidida per la nostra part, perquè tots els que acudiu al cementiri no reduïu la vostra presència a portar unes flors, a netejar una làpida o a vessar unes llàgrimes. És un costum i un sentiment que, potser, no podem deixar de banda. Però el cristià coneix quines coses són fonamentals i quines són secundàries. I si ens pregu-

ten per les nostres prioritats sabem respondre, encara que en ocasions sembla que ens despistem o no recorrem a les paraules del Senyor. Ens les va ensenyar per acompanyar la vida i la mort, la nostra i la dels nostres semblants.

D'altra banda, els cristians tendim a considerar més important l'interior del nostre cor que les aparències exteriors. I és correcta aquesta apreciació, perquè preval l'oració, que del més profund del nostre ésser vol unir-se al diàleg i a la voluntat de

Déu. La resta, flors, decoració o plors, és un conjunt que ens pot ajudar a allò fonamental.

Davant aquest costum tan arrelat a la nostra societat, promogut i fomentat per la mateixa pietat popular, m'interessa assenyalar que la vostra presència en els cementiris vagi sempre al fonamental. Pregueu pels difunts, pels dels vostres cercles pròxims i pels que, des d'un punt de vista humà, no tenen a ningú ja en aquest món. L'Església resa per tots, no s'oblida de ningú; està unida als que ja han mort per mitjà de la Passió, Mort i Resurrecció del Senyor. En aquesta confiança vivim i afrontem la pròpia mort.

És també un moment oportú per reflexionar sobre l'esperança, que és fonamental per a la condició cristiana, ja que, al costat de la fe i de la caritat, constitueixen l'essència teològica, de gràcia, absolutament singular. Esperem, perquè així ens ho ha dit Jesucrist, en una vida nova i alliberada ja de les cadenes de la mort. Per tant, la nostra mirada no ha de quedar fixa en el nom i en les xifres que l'acompanyen en el marbre de la làpida. Ha de projectar-se cap amunt i mirar a dalt, al cel, per sentir-se protegit en el consol i en la pau del Senyor, que ens ha promès la salvació definitiva. I tot això ho vivim en la celebració de l'Eucaristia, que recull l'esdeveniment de la Creu, el present del nostre viure i el futur de la glòria.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Entitats cristianes reivindiquen el Treball Digne

El passat 4 d'octubre, amb motiu del Dia Internacional del Treball Digne, va tenir lloc a Lleida una xerrada-col·loqui sobre aquesta qüestió. Va ser organitzada per les entitats de la Delegació de Pastoral Obrera de la Diòcesi de Lleida.

A la presentació de la jornada, Mn. Joan Valls, delegat de Pastoral Obrera, va explicar el motiu pel qual l'Església defensa un treball digne per a tothom, tot reflexionant sobre la seva doctrina social. Així mateix va exposar els criteris de l'Organització Internacional del Treball en defensa del Treball Digne.

Després, els assistents van participar en un diàleg en el qual, entre altres aspectes, es va veure la necessitat d'un canvi de mentalitat, dirigit a posar la persona humana en el centre de les relacions laborals, i no els diners. Una altra de les aportacions va destacar que sovint lluitar a contracorrent és molt feixuc, però per això hi ha la comunitat que acompanya i renova les forces.

Tots els assistents a la jornada es van comprometre a dedicar temps, des del propi àmbit laboral i familiar, a crear unes condicions dignes de treball.

ANY DE LA MISERICÒRDIA EN DOS MINUTS

Sofrir amb paciència les febleses dels altres

«**S**uportar amb paciència els defectes dels altres» és l'obra espiritual de misericòrdia que comentarem avui. Els defectes dels altres, aquelles molèsties, actituds i comportaments que ens molesten profundament.

Allò de l'altre que altera la convivència i ens afecta especialment amb els que tenim més a prop. Sigui perquè passem més hores amb ells, com és a la feina, o bé perquè tenim uns lligams com pot ser amb la nostra parella, fills o pares.

Sabem, que no podem canviar els altres, l'experiència de la vida així ens ho ensenya. No podem modelar o esborrar els defectes dels altres segons els nostres interessos o de la manera que ens vingui de gust.

Aleshores si no podem canviar els altres, què podem fer?

Recuperem l'obra de misericòrdia «suportar amb paciència» que no vol dir amb resignació, sinó, la paciència entesa com aquella capacitat de viure aquell moment amb l'altre des d'una actitud guaridora, tant per a mi com per a l'altre. I fixem-nos en com podem viure aquest moment de tensió i dificultat des de la paciència, des d'aquest centrar-me.

Si no puc canviar l'altre, em miro a mi mateixa, i què puc trobar?

Potser el que necessito és deixar una certa distància, un moment de calma i tranquil·litat, expressar d'alguna manera què és allò d'aquella persona que em molesta profundament.

El que puc fer simplement és mirar allò d'aquella persona que em desagrada tant, sense perdre de vista el context on estem: l'altre és una persona amb defectes i jo sóc també una persona amb defectes. Tanmateix creats a imatge i semblança de Déu.

Que el nostre cor pugui veure en l'altre la petjada misericordiosa de Déu perquè tots som fills seus i, per tant, germans cridats a construir entre tots una vida més plena.

Mònica Cabezuolo

Conveni de col·laboració

La Sra. Antonieta Mateus, directora titular del Col·legi Episcopal de Lleida, i Mn. Carles Sanmartín, president de la Fundació «Entre Tots i per al Bé de Tothom», han signat un conveni de col·laboració pel qual el Col·legi Episcopal ofereix les instal·lacions de la piscina i les seves activitats a les famílies de les Llars del Seminari.

L'acord ha estat acollit amb il·lusió i agraïment per part de les famílies

i de la mateixa Fundació, tot valorant l'esforç per part del Col·legi Episcopal.

Ben segur que contribuirà a promoure la salut i el benestar dels infants i també la dels seus pares.

Lleida recorda el beat Francesc Castelló

El bisbe Salvador va presidir, els passats 28 i 29 de setembre, la festa litúrgica del beat Francesc Castelló i la commemoració del 80è aniversari del seu martiri, a l'església de Sant Pere i al cementiri de Lleida respectivament.

El dimecres 28 de setembre, l'església de Sant Pere va acollir l'Eucaristia. En la seva homilia el bisbe Salvador es va referir a: «...l'emoció amb la que heu vingut a rememorar la mort del nostre beat. Podem pensar que

és una mirada al passat, però per als cristians és una mirada sempre posada en la vida, en la mort i resurrecció de Crist». Va fer un especial esment a l'extraordinari testimoni del jove màrtir, assegurant que «...és més important el testimoni de vida que les paraules, de vegades buides. El testimoni del nostre beat ha de ser per a tots nosaltres exemple i model, amb el segell de l'amor de Déu». Els goigs i la veneració de la reliquia van posar punt i final a l'acte.

Començant un nou curs

Les parròquies de Sant Ignasi de Loiola i Mare de Déu de Montserrat han obert el curs amb sengles consells parroquials. Es tractava de copsar les necessitats

i inquietuds d'ambdues comunitats per tal de programar els propers mesos.

En els dos casos ha tingut un pes especial el Pla Pastoral per al trienni

2016-2019, presentat recentment pel bisbe Salvador.

Un dels acords de la parròquia de Montserrat va ser celebrar missa diària, de dilluns a divendres, a les 8 del matí, a la Capella del Santíssim. També es van posar en comú les informacions de les diferents àrees com catequesi, Càritas, economia, obres, entre d'altres.

Per la seva part, la parròquia de Sant Ignasi va crear una comissió per organitzar els actes de la celebració dels 40 anys de l'obertura de la parròquia.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

El passatge que hem escoltat ens parla de la misericòrdia de Déu que es realitza en la redempció, és a dir, en la salvació que ens ha estat donada amb la sang del seu Fill Jesús (cf. 1Pe 1,18-21). La paraula redempció s'utilitza poc, però és fonamental perquè indica l'alliberament més radical que Déu podia realitzar per nosaltres, per tota la humanitat i per tota la creació. Necessitem que Déu ens alliberi de tot tipus d'indiferència, d'egoisme i d'autosuficiència.

Les paraules de l'apòstol Pere expressen molt bé el sentit del nou es-

Misericòrdia i redempció

tat de vida al qual som cridats. Fent-se un de nosaltres, el Senyor Jesús no sols assumeix la nostra condició humana, sinó que ens eleva a la possibilitat de ser fills de Déu.

Amb la seva mort i resurrecció Jesucrist, Anyell sense taca, ha vençut la mort i el pecat per alliberar-nos del seu domini. Ell és l'Anyell que s'ha sa-

crificat per nosaltres perquè poguéssim rebre una nova vida plena de perdó, amor i alegria. Són boniques aquestes tres paraules: perdó, amor i alegria.

Tot això que ell va assumir va ser també redimit, alliberat i salvat. Certament, és veritat que la vida ens posa a prova i a vegades sofrim per

això. Però en aquests moments som convidats a orientar la mirada envers Jesús crucificat que sofreix per nosaltres i amb nosaltres, com a prova certa que Déu no ens abandona.

No oblidem mai que en les angoixes i en les persecucions, com en els dolors de cada dia, som sempre alliberats per la mà misericordiosa de Déu que ens aixeca cap a ell i ens condueix a una vida nova. L'amor de Déu no té límits.

(Dimecres, 10 de setembre de 2016.)

Pelegrinatge Diocesà 2017

Santiago de Compostela - Fàtima - Guadalupe
100 anys de l'Aparició de la Verge de Fàtima
18 a 25 abril 2017 / Setmana de Pasqua

DIA 18 LLEIDA - SANTIAGO DE COMPOSTELA

DIA 19 SANTIAGO DE COMPOSTELA

**DIA 20 SANTIAGO DE COMPOSTELA - RIAS
BAIXAS - FÀTIMA**

DIA 21 FÀTIMA

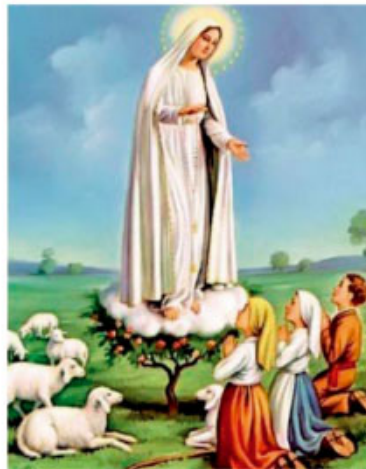
DIA 22 FÀTIMA - NAZARET - BATALLA - FÀTIMA

DIA 23 FÀTIMA - LISBOA

DIA 24 LISBOA - GUADALUPE - TALAVERA

DIA 25 TALAVERA - LLEIDA

- **Preu** per persona: 690 €. Suplement per habitació individual: 175 €
- **Inscripcions** al Bisbat (Tels. 973 26 86 28 o a Mn. Ezquerra 679 976 173)
- **Termini** d'inscripcions: Finals de febrer. Feu-ho quan abans, les places són limitades.
- En **el moment de la inscripció**: aportar fotocòpia del DNI, telèfon, adreça i resguard d'haver fet un primer ingrés de 200 € al compte 2100 0203 71 01 03467860 de la "Caixa".

kariba
viatges

REFLEXIONS

PACIFICAR L'ÀNIMA
I EL MÓN

Reconciliar-se amb el passat (II)

Amagar el passat és fugir per la tangent però assumir-lo, quan és tenebrós i difícil, requereix molta audàcia. Tornem, una i altra vegada, sobre el passat per lamentar-lo o bé sofrim, innecessàriament, imaginant futures penalitats que, després, es presenten d'una manera completament diferent a com havíem anticipat.

Tots els grans savis, tant d'Occident com d'Orient, recomanen centrar-nos en el present, com una cuirassa que ens immunitza enfront del que amenaça la pau interior, pertorbant-la per les portes dels cinc sentits. No és fàcil, però, viure amb aquesta consciència del present, sense anticipar-se al que vindrà, ni quedar atrapat pel que es va viure. És un exercici que ens retorna al temps de la primera infantesa, quan encara no hi havia un passat per recordar, ni es projectava un futur esplendorós. Senzillament, es vivia el present.

La pau amb la pròpia biografia implica, també, acceptar la pròpia edat, la que ara i en aquest moment tens. És molt difícil tenir, conscientment, a cada moment de la vida, l'edat que es té, ni més ni menys. És difícil acceptar i assumir, en pau amb un mateix i en pau amb la pròpia edat, el que fins ara hem estat o hem deixat de ser, així com la reducció del ventall d'opcions que irremissiblement es produeix, a mesura que avança la vida.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

AGENDA

Diumenge, 30 d'octubre:

—A les 12 h, Eucaristia a la Catedral en acció de gràcies per la canonització del bisbe Manuel González.

Dimarts, 1 de novembre:

—A les 11 i 12 h, Eucaristia a la capella del cementiri de Lleida.

—A les 21 h, Vigília d'oració pels fidels difunts a l'església de Sant Pere.

Dimecres, 2 de novembre:

—A les 11 h, Eucaristia a la capella del cementiri de Lleida.

Divendres 4 i dissabte 5 de novembre:

—III Simposi Marià a l'Acadèmia Mariana.

Dissabte, 5 de novembre:

—A les 21 h, Vigília de l'Adoració Nocturna a l'església de Sant Pere.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

31. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fl 2,1-4 / Sl 130 / Lc 14,12-14]. Sant Alfons (Alonso) Rodríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca; sant Quintí, mr.; sant Wolfgang, bisbe; santa Lucil·la, vg. i mr.

NOVEMBRE

1. □ Dimarts [Ap 7,2-4.9-14 / Sl 23 / 1Jo 3,1-3 / Mt 5,1-12a]. Tots Sants.

2. ■ Dimecres [Per exemple: Is 25,6a.7-9 / Sl 22 / 1 Te 4,13-14. 17b-18 / Jn 11,17-27]. Comemoració de tots els Fidels Difunts.

3. ■ (□ a Urgell). Dijous [Fl 3,3-8 / Sl 104 / Lc 15,1-10]. Urgell: Sant Ermengol (†1035), bisbe d'Urgell; sant Martí de Porres (1579-1639), rel. dominicà de Lima; sant Pere Almató, prev. dominicà i mr. a Indo-xina (1861), nat a Sant Feliu Sasserra (Lluçanès).

4. □ Divendres [Fl 3,17-4,1 / Sl 121 / Lc 16,1-8]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, cardenal; sants Vidal i Agrícola, mrs.

5. ■ Dissabte [Fl 4,10-19 / Sl 111 / Lc 16,9-15]. Sant Feliu de Llo-

bregat: beata Maria Ràfols, vg.; santa Àngela de la Creu, vg.; sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe.

6. ■ Diumenge vinent, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2M 7,1-2.9-14 / Sl 16 / 2Te 2,16-3,5 / Lc 20,27-38 (o bé més breu: 20,27.34-38)]. Sants i beats màrtirs del s. xx a Espanya; sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); sant Leonard, anacoreta; beata Beatriu, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemés (València).

Diuenge XXI de durant l'any

COMENTARI

El Fill de l'home ha vingut a salvar allò que s'havia perdut

La 2a part del llibre de la Saviesa vol aixecar els ànims dels deportats a Babilònia recordant l'opressió dels seus avantpassats a Egipte i com el Senyor els va alliberar.

Perquè ho podeu tot, us apiadeu de tothom perquè puguin penedir-se, s'allunyin del mal i creguin en Vós.

2Te s'escriu després d'una carta autèntica de Pau (1Te) i d'una falsa carta on diu que «el dia del Senyor és absolutament imminent».

No us alarmeu encara que una suposada revelació de l'Esperit o una carta que passés com si fos nostra, us anunciessin que el dia del Senyor és imminent. 2Te corregeix matisant que l'inici de la fe, tot el seu recorregut per la història i l'accés definitiu al Regne del cel són sota el signe benvolent de l'amor de Déu.

Amb la «comunió de béns» com un dels quatre pilars de la Comunitat (Ac 2,42s), Lc insisteix més que cap altre en el perill de les riqueses.

Què n'és de difícil als rics d'entrar al Regne de Déu! (Lc 18,24) L'episodi anterior de l'home ric acabava enigmàtic: Allò impossible als homes, és possible a Déu (Lc 18,27)

Què hi ha? Amnistia o conversió? De Zaqueu, home ric, acaba Jesús dient que avui ha entrat la Salvació en aquesta casa.

La clau és que el Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò que s'havia perdut.

Zaqueu, home ric, estava perdut però acollí amb alegria la crida de Jesús: Baixa de pressa que avui m'he de quedar a casa teva.

Zaqueu el rebé tot content i digué: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns». Notem l'ara mateix del dono als pobres en contrast al tan habitual «donaré / faré / compartiré» que sovint situa els propòsits en un futur certament molt imperfecte.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 11,23-12,2)

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosa da que cau a terra al matí. Justament perquè ho podeu tot us apiadeu de tothom i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho. Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? Què continuaria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho planyeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present en tots. Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i, servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i creguin en vós, Senyor.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 1,11-2,2)

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor. Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i a la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 19,1-10)

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, corregué endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de passar.

Quan Jesús arribà en aquell indret alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva». Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador. Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat els restitueixo quatre vegades més». Jesús li digué: «Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut.»

▶ Lectura del llibre de la Sabiduria (Sab 11,22-12,2)

Señor, el mundo entero es ante ti como un grano en la balanza, como gota de rocío mañanero sobre la tierra. Pero te compadesces de todos, porque todo lo que puedes y pasas por alto los pecados de los hombres para que se arrepientan.

Amas a todos los seres y no aborreces nada de lo que hiciste; pues, si odiaras algo, no lo habrías creado. ¿Cómo subsistiría algo, si tú no lo quisieras?, o ¿cómo se conservaría, si tú no lo hubieras llamado? Pero tú eres indulgente con todas las cosas, porque son tuyas, Señor, amigo de la vida. Pues tu soplo incorruptible está en todas ellas. Por eso corriges poco a poco a los que caen, los reprendes y les recuerdas su pecado, para que, apartándose del mal, crean en ti, Señor.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendeciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles, / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 1,11-2,2)

Hermanos:

Oramos continuamente por vosotros, para que nuestro Dios os haga dignos de la vocación y con su poder lleve a término todo propósito de hacer el bien y la tarea de la fe. De este modo, el nombre de nuestro Señor Jesús será glorificado en vosotros y vosotros en él, según la gracia de nuestro Dios y del Señor Jesucristo. A propósito de la venida de nuestro Señor Jesucristo y de nuestra reunión con él, os rogamos, hermanos, que no perdáis fácilmente la cabeza ni os alarméis por alguna revelación, rumor o supuesta carta nuestra, como si el día del Señor estuviera encima.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 19,1-10)

En aquel tiempo, Jesús entró en Jericó e iba atravesando la ciudad. En esto, un hombre llamado Zaqueo, jefe de publicanos y rico, trataba de ver quién era Jesús, pero no lo lograba a causa del gentío, porque era pequeño de estatura. Corriendo más adelante, se subió a un sicómoro para verlo, porque tenía que pasar por allí. Jesús, al llegar a aquel sitio, levantó los ojos y le dijo: «Zaqueo, date prisa y baja, porque es necesario que hoy me quede en tu casa». Él se dio prisa en bajar y lo recibió muy contento. Al ver esto, todos murmuraban diciendo: «Ha entrado a hospedarse en casa de un pecador». Pero Zaqueo, de pie, dijo al Señor: «Mira, Señor, la mitad de mis bienes se la doy a los pobres; y si he defraudado a alguno, le restituyo cuatro veces más». Jesús le dijo: «Hoy ha sido la salvación de esta casa, pues también este es hijo de Abraham. Porque el Hijo del hombre ha venido a buscar y a salvar lo que estaba perdido.»